

Οι Αγιορείτες Πατέρες διαλάμπουν στη ζωή της Εκκλησίας (Μητροπολίτης Μεσογαίας & Λαυρεωτικής Νικόλαος Χατζηνικολάου)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Εις την ακολουθίαν

Των Οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών

των εν τω Αγιωνύμω Όρει του Άθω διαλαμπάντων

Η τιμή των αγίων αποτελεί βασικό στοιχείο της Ορθόδοξης παράδοσης και ζωής. Μέσα από αφιερωμένους σε αυτούς ναούς, από εκφραστικές του αιώνιου προσώπου τους εικόνες, από ποιητικές ακολουθίες, από συναρπαστικά συναξάρια, από συνεχείς επικλήσεις του ονόματός τους, τα πρόσωπά τους παραμένουν ζωντανά και η χάρις τους παρεμβαίνει στη ζωή του πιστού λαού, ενισχύουσα, στηρίζουσα και αγιάζουσα.

Συχνά η Εκκλησία μας απευθύνεται όχι στον καθένα ξεχωριστά αλλά σε αρκετούς αγίους ομαδικά. Έτσι τιμά τα υπό Ηρώδου αναιρεθέντα νήπια, τους Πατέρες των Οικουμενικών Συνόδων, τους υπό ποικίλων διωκτών συλλογικώς αναιρεθέντες οσιομάρτυρες. Η ευαίσθητη ποιητική, μοναχική και θεολογική ψυχή του Οσίου πατρός ημών Νικοδήμου του Αγιορείτου δεν μπορούσε να μην ξεδιπλώσει το χάρισμά της και να αγκαλιάσει με αυτό τον σύλλογο των εν τω Αγιωνύμω Όρει του Άθω πραγματικώς διαλαμψάντων και αληθώς θεοφόρων Πατέρων, μοναστών και ασκητών. Η ζωή τους έπρεπε να τιμηθεί δεόντως, η τιμή τους συστηματικώς να αποδοθεί από την ανά την Οικουμένην Εκκλησία, το επίγειο πρότυπο και η αιώνια χάρις τους να προσφερθούν στους πιστούς προς έμπνευση και αγιασμό. Έτσι φθάσαμε σε αυτό το θαυμαστό πνευματικό δημιούργημα της ακολουθίας «των Οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών των εν τω Αγιωνύμω Όρει του Άθω διαλαμψάντων».

Έλεγε ο σύγχρονος άγιος πατήρ Παΐσιος ότι ακόμη και αν δεν είχε γράψει τίποτα άλλο ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης και δεν γνωρίζαμε τίποτα από τη ζωή του, η σύνθεση και μόνο αυτής της υπέροχης ακολουθίας θα αρκούσε να πεισθούμε για την αγιότητα και τη μοναδική χάρι του. Είναι μία ακολουθία που ενώ εξυμνεί τους

αγιορείτες αγίους αναδεικνύει και την αγιότητα του υμνογράφου με μοναδικό τρόπο.

Η ζωή των αγιορειτών αγίων έχει μια ιδιαιτερότητα στο μεγαλείο της και χαρακτηρίζεται από μία ετερότητα στο ήθος της. Το Άγιον Όρος είναι κάτι που ανάλογό του δεν γνώρισε η παγκόσμια ιστορία. Ένα μοναδικό εργαστήριο αγιότητος. Μια ποικιλία οδών απόλυτης αφιέρωσης που όμως όλες οδηγούν στην κορυφή της «κρείττονος αλλοιώσεως», και ταυτόχρονα ένας μονόδρομος που καταλήγει στην «εποπτεία της μεγαλειότητος του Θεού και στη θέα της δόξης Του».

Η ακολουθία των Αγιορειτών Πατέρων ως υμνολογικό ποίημα είναι ένα πραγματικό αριστούργημα. Παλαιοί Αγιορείτες μελοποιοί όπως ο Ματθαίος Βατοπαιδινός, ο Ιωάσαφ Διονυσιάτης, οι Αθανάσιος ιερομόναχος και Δανιήλ μοναχός Κατουνακιώτες πρόσφεραν το εναρμόνιο μέλος της ως αγιορειτών εμπειρίας τους, συνέκρassαν το χάρισμα με το τάλαντο και επένδυσαν το ποίημα του λόγου με σπάνια μουσική χάρη.

Αυτό που έμενε πλέον ήταν η εκτέλεση. Το έργο αυτό ανέλαβε ο φιλοαγιορείτικος Βυζαντινός Χορός ΤΡΟΠΟΣ, που με την επιμέλεια του χοράρχου του κ. Κωνσταντίνου Αγγελίδη και τη συμβολή στην ψαλμώδηση των ύμνων των μαθητών της Αθωνιάδος Ιωάννη Παπαχρόνη και Ιωάννη Χασανίδη μεταμορφώνει τη μουσική ιδιοφυΐα από σύνθεση γραπτών συμβόλων σε αρμονική έκφραση ζωντανών ήχων και από αφηρημένη σύλληψη σε μελωδική πανδαισία. Αυτό που κυοφορείται ως νόημα και θεολογική αλήθεια καταφέρνει ο ΤΡΟΠΟΣ με τον καλύτερο τρόπο να το γεννήσει ως απaráμιλλη ακουστική ομορφιά και λογική λατρεία.

Όταν ο λόγος καταφέρνει να αποτυπώσει το άρρητον και το ανέκφραστον του μυστηρίου και της αλήθειας του Θεού, τότε μιλούμε για εμπειρία φωτισμού. Όταν όμως αυτή η αλήθεια εκφρασθεί με το εργαλείο μιάς μοναδικής ποίησης, μελοποιηθεί με το όργανο μιάς σπάνιας μουσικής συλληψης και τελικά κοινωνηθεί με τον ήχο μιάς εξαιρετικής φωνητικής εκτέλεσης, τότε αυτό οδηγεί κάθε «τεταπεινωμένην καρδίαν», «τετρωμένην ενθέω πόθω και ηλλοιωμένην θείω έρωτι» σε πνευματική μέθεξη και μυστική έπαρση.

Το να συγχαρούμε όσους συνέλαβαν την ιδέα αυτού του θαυμάσιου έργου η να επαινέσουμε όσους συνέβαλαν στην άρτια παρουσίασή του είναι ασφαλώς «άξιον και δίκαιον». Εμείς επιπλέον επιθυμούμε να τους ευχαριστήσουμε που συνδυάζοντας την αλήθεια με την ομορφιά, την όντως θεολογία με την αληθινή τέχνη, τελικώς τόσο πετυχημένα παίρνουν τα ευώδη μυστικά άνθη του Αγίου Όρους και τα μοιράζουν ως εύχymους καρπούς στην πεινασμένη και εν τω κόσμω

αγωνιζόμενη Εκκλησία. Μεταμόρφωσαν την τραχύτητα της ασκητικής διδασκαλίας σε γλυκόηχο ύμνο και την ακρότητα της μοναχικής ζωής των Αγιορειτών αγίων σε εμπειρία λατρείας όλης της Εκκλησίας.

Ο Θεός να τους ευλογεί και να τους προσφέρει τη χάρι Του ως ανταπόδομα στον κόπο τους!

Εορτή της Μεταμορφώσεως του Κυρίου

6 Αυγούστου 2012